

УДК

Довгошия Н. – ст.гр. БМ-41

Тернопільський національний технічний університет імені Івана Пулюя

ПЕРСПЕКТИВИ ЗОВНІШНЬОЕКОНОМІЧНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ УКРАЇНИ

Науковий керівник: к. е. н., доцент Хрупович С.Є.

Правовою основою для зовнішньоекономічних зв'язків незалежної України стали Декларація про державний суверенітет України (24 серпня 1991 р.), Акт проголошення незалежності України (24 серпня 1991 р.) і, нарешті, Конституція України (28 червня 1996 р.). Серед спеціальних законів з питань економіки слід відзначити Закони України про зовнішньоекономічну діяльність (16 квітня 1991 р.); про створення державного експортно-імпортного банку (3 січня 1992 р.); про іноземні інвестиції (13 березня 1992 р.); Декрет Кабінету Міністрів України "Про режим іноземного інвестування" (20 травня 1993 р.); Закони України про промислово-фінансові групи в Україні (21 листопада 1995 р.); про режим іноземного інвестування (19 березня 1996 р.); про захист від недобросовісної конкуренції (7 червня 1996 р.); Указ Президента України "Про спеціальні економічні зони і спеціальний режим інвестиційної діяльності у Донецькій області" (4 липня 1998 р.), наступні закони України про спеціальні економічні зони в інших регіонах країни, про захист експортерів, національного ринку (1999-2000 рр.).

За роки незалежності досягнуто значних успіхів у зовнішньоекономічній діяльності, разом з тим перспективи подальшого розвитку міжнародних відносин можливі за рахунок:

- по-перше, відновлення виробництва промислової і сільськогосподарської продукції з тим, щоб повністю забезпечити внутрішній ринок продукцією власного виробництва в необхідній кількості і було що запропонувати на зовнішній ринок;
- по-друге, слід випускати конкурентоспроможну продукцію, яка б користувалася попитом на зовнішньому ринку. З цією метою необхідно досконало вивчати світові ринки, технології виробництва, залучати до цієї роботи наукові заклади Національної академії наук та галузевих академій;
- по-третє, створити дієву систему бірж, які б вивчали потребу внутрішнього і зовнішнього ринку, обсяги виробництва продукції, проводили її закупівлю у виробників та її реалізацію на внутрішньому і зовнішньому ринках. Створивши систему бірж, можна ліквідувати інститут посередників, передбачати обсяги виробництва продукції та умови її реалізації;
- по-четверте, створити ефективну експортну інфраструктуру в країнах збуту продукції шляхом організації торгових представництв, комерційних агентів, оптових складів, магазинів, виставкових центрів, які б забезпечували маркетингову і рекламну підтримку реалізації українських товарів та послуг;
- по-п'яте, розробити і прийняти Положення про стимулювання експорту продукції, особливо високотехнологічного виробництва. При цьому слід визначити умови, за яких кожний виробник повинен знати свою частку в прибутках від реалізації продукції на зовнішніх ринках. Ні обсяги експорту, ні його структура сьогодні не задовольняють Україну. У його структурі переважають сировинні матеріали. Тому необхідно переорієнтувати експорт з первинної сировини на нову техніку і технології, інноваційні товари, різні послуги. Такий підхід стане основою збільшення кількості робочих місць, покращання зайнятості та підвищення добробуту населення України.